

zařízení, které bylo míněno v jejich prospěch, za škodlivé. V hospodářských věcech dá se totiž těžko prospěch vnucovati a to nejlépe míněné opatření, nesetká-li se se sympatiemi a podporou těch, jichž se týká, neuplatní se a může způsobiti více škody než prospěchu.

Účelem úvěrové evidence jest, aby věřitelé, jakmile se sejdou u jednoho dlužníka, byli na sebe opozorněni, nic více a nic méně. To znamená, že určitému místu, které u nás bude zřízeno u Národní banky, budou věřiteli hlášeny pohledávky proti dlužníkům a toto místo, jakmile u jednoho dlužníka se vyskytnou aspoň dva věřitelé, upozorní oba věřitele na tuto skutečnost, udá jim však toliko počet věřitelů a výši dluhu a to opět úhrnného, nikoli však, kolik každému věřiteli dlužník dluhuje; teprve tehdy, když se tiito zúčastnění věřitelé dohodnou o tom, že jim tato úhrnná cifra má býti sdělena, bude-li jim sdělena.

Tato zdánlivě samozřejmá a nepatrná věc má dalekosáhlý význam jak praktický a hospodářský, že totiž omezuje aspoň do jisté míry předlžení dlužníka, tak i morální, že jest novým důkazem pokračující solidarity v hospodářském životě.

Úvěrová evidence bude se týkati toliko obchodního úvěru, poskytovaného ústavy, které se poskytováním úvěru zabývají. Evidence musí zůstat omezena toliko na obchodní úvěry, poněvadž je to jádro úvěrů, které se jednak dá řádně kontrolovati, jednak jest u nich nebezpečí největší, poněvadž tyto úvěry dosahují nejvyšších částek. Omezení evidence na ústavy, které poskytováním úvěru se zabývají, vyplývá pak z toho, že evidenci úvěrové nemohou postačiti trestní sankce, nýbrž že musí v prvé řadě budovati na solidaritě interesentů. Jedině u ústavů, které se poskytováním úvěrů výlučně zabývají a u nichž proto bezpečnost těchto úvěrů jest otázkou existenční, možno předpokládati, že se budou bez ohledu na trestní sankce donucovací samy snažiti, aby účel evidence v jejich zájmu byl splněn co nejlépe a na druhé straně že se budou úzkostlivě snažiti, aby úvěrová evidence nebylo zneužito. Úvěrová evidence může přinést veliký prospěch a je také tak myšlena. Její zneužití mohlo by však přinést škodu a otrásti důvěrou, kterou k ní věřitelé i dlužníci musí nutně míti. Toho nutno se vyvarovati. Evidence úvěrová, ačkoli ji nutno označiti jako nutný zásah do hospodářské organizace, nepřestává přes to býti zásahem, operativním zákrokem, který musí býti proveden taktně a opatrně, aby odstranil jen vadu, kterou jest nutno odstraniti a neporušil jinak velmi citlivý hospodářský organismus.

Fr. Lepař.

NA JARNÍ PRAŽSKÝ VZORKOVÝ VELETRH bylo pozváno 1.360 světových obchodních domů, při tom nabídla jim správa Veletrhu ochotu sprostředkovati informační oferty československých výrobců. O tuto akci se jeví zájem. Avšak P. V. V. pamatují i na domácí trh, proto pozvaly 100.000 domácích kupců zvláštním číslem Pražského veletržního zpravodaje, uveden je tu popis novinek, které budou na Veletrhu vystaveny. P. V. V. starají se kromě toho ještě soustavně o svoji propagaci tím, že upozorňují denně na význačné události i příležitosti v hospodářském životě, zejména domácím, vydáváním Zpráv tiskové kanceláře P. V. V., jež jsou rozesílány všem českým a slovenským listům v Československé republice a týdně 685 listům krajinským a odborným.

Dr. Reichert.

SMLOUVA O SOCIÁLNÍM POJIŠTĚNÍ MEZI POLSKEM A SVOBODNÝM MĚSTEM GDANSKEM vstoupila v účinnost dne 2. července 1934. Vztahuje se na pojištění nemocenské, úrazové, invalidní a starobní a pozůstalostní dělnické i zaměstnanecké. Její zásady jsou v podstatě obdobné, jak tomu je i při jiných takových smlouvách, v podrobnostech jsou ovšem přizpůsobeny potřebám zákonodárství obou smluvních stran.

Dr. Jindřich.

SOCIÁLNÍ POJIŠTĚNÍ V JUGOSLAVII V ROCE 1933. Právě byla vydána úřední zpráva o výsledcích sociálního pojištění v Jugoslavii za rok